

(המשך מעמוד 43)

עיסוקיו הוא גם בדרך ומארגן מסיבות, שמה שטוב בשביל הילדים שלו, טוב כי וודאי גם בשביל ילדיו של אחרים. הוא החל מביא כמויות של מכשירי פוגו שי הצלחתם בשוק הישראלי היתה דלה.

נבחרת פוגו. לאחר שהחלו מיצרים פוגו בארץ, אירגן זאב את אליפות הפוגו. קודם לכן הצליח להכניס כבר לבתי-ספר אחדים בהרצליה את מכשירי הפוגו כי אמצעי עזר לפיתוח תחושת שיווי המשקל וכמכשירים לפיתוח תחושת שיווי המשקל. אחר-כך הוקמה בהרצליה נבחרת פוגו — הראשונה והיחידה בינתיים בי ארץ. מאמן את אותם נערים ונערות שי מעדיפים לרכב ולקפוץ על גבי הפוגו במקום ללכת ברגל או לנסוע באוטובוסים דוב ("דוב'לה") בונה, מורה להתעמלות בי בית-ספר בהרצליה.

"התאמנו הרבה, אבל אני חושב שהא ליפות תשאר במשפחת דורון." אמר דוב'לה.

זאב נותן צ'אנס לכולם. "והזוכה יהיה זה שיקפוץ הכי הרבה זמן בלי להשבר או ליפול", הוא מכריז בפני העשרות שי התאספו ברחוב, שם נערכה האליפות. וכך, כהתאם לכל הציפיות זכתה בי אליפות סיגל דורון, בת 15, ביתו האמר צית של זאב. את גביע האליפות העניק לה השופט הבינלאומי מנחם אשכנזי, שי נקלע אף הוא לאירוע הססגוני הזה בעיי צומו של יום לוחט במרכז הרצליה.

דרכי אדם

בית החתול

בשני חדרים עזובים בכיתו

מטפל אריה הדחמי ב-22

חתולים, שהם מרכז חייו

"הכל התחיל מאהבה קשה", אמר אריה הלחמי, "עכשיו יש לי 22 חתולים וחתור לות. זאת העבודה שלי. משרה וחצי — טיפול בחתולים. אני מזוהה את עצמי, לא אוכל כמעט, רק מטפל בחתולים."

זוהי רק התחלה. "אחרי מילחמת יום-הכיפורים היתה לו אהבה נכזבת", מספר אריה (25), שמנמן, מזוקן, נבה צה"ל ומשורר לעת-מצוא. "שמה של הבחורה היה שלומית. ביום שנפרדנו הגעתי לי ביתי ברחוב דינור, כשילפתע שמעתי יללות חתול. במיטבחי ראיתי חתולה שהי דלת נסגרה על הרגל שלה. היא היתה פצועה. לקחתי אותה, טיפלתי בה, הד- בקתי לה בו במקום את שם אהבתי שי נטשה אותי כאותו יום, שלומית. ומאז היא אצלי.

הבעיה היא שחתולות נכנסות להריון. שלומית (שולה) הפכה תוך חודשים אחי דים לאם. כיום, אחרי שלוש שנים, יש לה בביתו בניס ובנות, נכדים, ואפילו נינים. כולם מישפחה אחת גדולה."

שולה פסיון (המכונה פסי-סי), ונג והואה (בגלל שהם נראים כמו סינים), איובל ומריסקה ("המלכה"), דוני השמן, גיא ודינה, סאני, ליבי ומלי כשקורא אריה בשמם מגיעים כולם במהירות.

שם לפי האופי. "לגורים קטנים עוד לא נתתי שמות", מסביר אריה. "אני מחכה שהאופי שלהם יתגבש, ואז אביק להם כינויים בהתאם להתנהגותם ולאופיים." רוב החתולים בביתו של אריה הם בעלי פרווה לבנה עם כתמים שחורים. לדבריו, זאת ההוכחה שכולם מישפחה אחת גורי לה. הם גם מתנהגים כמו מישפחה אחת גדולה. קיים אצלם גם העניין של כבוד הדדי, וכל התכונות האחרות המופיעות בבני אדם שחיים באחד."

שכניו של משפחת הלחמי בבית המי שותף אינם מרוצים כל-כך. הם מתלוי- נים על הסירחון שבוקע משני החדרים המשמשים למגורי החתולים. אריה מודה כי הוא אינו מצליח להתגבר על כל הי עבודה הקשורה בגידול ובאחזקת מיספר כה רב של חתולים. "אבל", הוא מוסיף, "אני מקווה שכל המאמץ היה כדאי, ושאני מחזיק בשיא המדינה באחזקת חתור לים."

הוריו כבר התרגלו לרעיון אבל השכי- נים מאיימים בהוצאת צווים נגד החתולים ונגד אריה עצמו. אבל הוא טוען: "אני לעולם לא אפקיר את החתולים האלה. הם שלי. הם כל מה שיש לי בחיים. בני- תיים. אגודת צעירי-עלייתיים הורגת אור- תם, וגם פקחי העירייה. חוץ מזה, אני קשור אליהם רגשית."

המכשופה

האדומה

מחייפה

כתלים והריצפה מכוסים שטיחים מרהי- בים. צמחים מיוחדים בכל פינה, ולא פחות מארבע-מגורות שונות זו מזו משי- תלשלות מהתיקרה. הריהוט מורכב ממגשי-נחושת עתיקים שעליהם מפוזרים טבעות-חיתום עתיקות ומיני צורות-חיתום מיסטריות. נאוה קור- את להן. הצעצועים שלי" במרכז אחד השולחנות, כדור-בדולה מבהיק המשמש אותה בעבודתה. במרכז הערבוניה מכורבלת נאוהה כי- כורסתה, ומזכירה בדמותה חתולה גיני- ג'ית סכסית. כך, לפי דבריה — לאחרים, לעומת זאת, היא מזכירה לפעמים דמות של מכשפה אדומת-שיער.

הקופסה

מדיר-יאסין

נאוה מספרת שאת תחושתיה כי- מדיום ובראיה עלי-חושית גילתה כבר בגיל צעיר, אך מעולם לא העזה לתת פירסום לתחושותיה אלו. אולם, מאחר שבי- משך הזמן גברו בה תחושות לגבי דברים העומדים לקרות ואלה אומנם קרו, קיבלה אומץ, החלה מתעניינת ברצינות בנושא הפארא-פסיכולוגיה ובנושאים הקשורים לי- מיסטיקה.

כישוריה כמדיום נחקרים עתה על-ידי האגודה הישראלית לפארא-פסיכולוגיה, כי-

אני מנטרלת את הגברים, כבר בפנישה הראשונה. אני חשה את המוטיבציה של הגבר המעוניין בי, ויש כאלה שזה די מרתיע אותם."

נאוה מאיר החיפאית היא דמות מייר- חדת בהופעתה החיצונית, מדיום ואסטר- לוגית, בת 37, בעלת שיער אדמוני ועיר- ניים גדולות המאופרות ביד נדיבה. היא דמות חיפאית ידועה, הן בשל הופעתה החיצונית המדהימה, הן בזכות מעשיה הנראים לרבים כחריגים.

הרווקה העליונה, ילידת חיפה שסיימה את בית-הספר הריאלי בהצטיינות, מת-

גוררת בדירה המצטיינת בייחודה. הי- תיפאורה בחדר-השינה שלה תיאטרלית. כשהצבע השולט הוא אדום. חדר-הקבלה והאירוח, קירותיו צבועים אדום-כהה, הי-

ראשות של דוקטור חיים ברנט. בשנתיים האחרונות עברה נאוה סידרת מיבחנים שנערכו בתנאי מעבדה, ובהם נכחו חוקרים ואנשי-מדע, כמו פרופסור שלמה רוטשילד, פסיכיאטר חוקר מבית- החולים הדסה בירושלים, שיצא עתה בדי- מוס; דוקטור יותנן שוסברגר, חוקר, אסי- טרויפסיקאי ופסיכיאטר המנהל את בית- החולים הממשלתי לחולי-נפש כפר-שאל; יושבראש האגודה לפארא-פסיכולוגיה דוקטור ברנט, ואחרים.

בין הניסויים שנערכו, נתבקשה נאוה לזהות חפצים עטופים בתוך קופסות ובי- גדלים שונים. כל ניחושיה התאמתו, לפי עדותה.

מספרת נאוה: "היפנטו אותי והביאו לי קופסה, ובה חפץ שהיה עלי לזהות. מייד אמרתי שהקופסה הזו שייכת לדייר-יאסין (מה זה דייר-יאסין ובמה קשור שם זה — עלי להודות, בבורותי, שקודם לא ידעתי). ראיתי דם, קרב, ובקופסה כפסי-עץ- שניראה לי אידייתי וחסרי-מטרה. אחר המשתני ואמרתי שאני רואה עוד שני אנשים המתגלים מתוך הקופסה, אחד בשם רובי, שהוא חברי-לדודות של בעל הקופסה ודובר השפה ההונגרית. שמו של האדם השני ששמו עלה לפני היה בובי, והוא דובר בולגרית ומתעסק ברוקחות." כשניסו להסביר את פשר דבריה של נאוה, נתגלתה התמונה הבאה: "דיר- יאסין הוא שמו של המקום שבו שוכן היום בית-החולים כפר-שאל ודוקטור שוסברגר, שהיה בעל הקופסה שאותה היי- תי צריכה לזהות, הוא המנהל את בית- החולים. כפסי-העץ התגלה כקלמר פעוט שאיתו שחק בילדותו עם חבר בשם רוי- בי, בהונגריה.

"בכשר לפרט השני, האדם ששמו בובי, ד"ר שוסברגר הביע ספקנות. אבל סיפר לי שילפתע הוא לפת את ראשו וזנכר, שי- בובי זה האדם שנתן לו את קופסת-הפלס- טיק שבתוכה הושם הקלמר הפעוט, והוא הרוקח של בית-החולים ודובר בולגרית." דוקטור שוסברגר ופרופסור רוטשילד אישרו את נכונותו של ניסוי זה, אם כי ד"ר שוסברגר הביע הסתייגות מעצם פירסומן של עובדות אלה, ואמר: "בניסויים אלה אנו נמצאים עדיין בשלב האדום, ופירסומם לא יועיל לנו. תוצי-

קריאת הורוסקופ

נחשבת בעיני נאוה כשלב קל של עבודתה. אחרי שהיא עובדת שעות ארוכות על פיענוח הורוסקופ, כשהיא שמה דגש על מצבו הבריאותי של המבקש.